

KUDÜS

Soğuk namlu ve sıcak ölüm,
Yıkıldı yıkılacak Aksa.
Kuşların mavi gökyüzü,
Ve Kubbetü's Sahra...
Denizlerden akan sular,
Ve limanlardan sıçrayan kanlar,
Kubbetü's-Sahra...
Delik deşik benlik,
Ve dinç Nefs.
Sadece iki parmağı kalmış,
Zafer ve Barış.
Tek parmaklı şهادet,
Ölümü işaretleyen şهادet.
Denize düşen yağmurlar gibi,
Huzurlu bir son şu bağına düştüğümüz.
Sahi bu ne rezillik!
Ve bu affedilmez umutsuzluk!
Yaklaşan yokuşlar,
Ve peşi sıra yok oluşlar...
Kanadı kırık kuşlar,
Hepsine tek çare kayboluşlar.
Şimdi duvarla bile yorgun,
Arada durdu duralı.
Aşıldı aşınmaktan,
Doğum oldu kursaklarda.
Yol oldu , yoldan oldu,

Yolcusuna kefen oldu Kudüs.
Kırmızıya büründü Aksam,
Aya bakmaya yıldızları seyre vakit yok.
Kurşun düştü, bir bedenden başka bir bedene.
Zihinlere doldurulmaya çalışıldı ye's,
Kilometrelerce öteden.
Şimdi ağlamak yakışmaz,
Koca duvarlar ardından Kudüs'e.
Şimdi yakışmaz,
Yerlerin övüncü Kudüs'e.
Nişan almış bu gece askerler,
Üzerlerindeki zırha rağmen, korkak.
Ve zırhı imanı süvariler, alabildiğine cesur.
Ahh! Kudüs'ü görsem bugün,
Aklıma üşüşür ne düşünceler.
Şimdi yalnız Kudüs,
Kimsesiz...
Dert ortağı şehadette
Bir genç geçer bugün,
Kudüs sokaklarından.
Kudüs kadar yorgun,
Kudüs kadar yüce.
Çocukluktan kalma alışkanlık,
Elinde sapan,
Dilinde Kudüs'e özgürlük türküsü,
“ Karanlıkların sonu aydınlık...”

ZEYNEP TATAROĞLU